

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militia Sacra || Dvcvm Et Principvm || Brabantiaë,||

Molanus, Johannes

Antverpiae, [1592]

De sacris bellis Caroli Crassi, tutoris Caroli Simplicis, quae geßit contra
Sarracenos & Nordmannos. Cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38114

Balbi ex pellice filij, regium nomen inuadunt, præclaraque initio facinora aduersus Nordmannos piratas edidere, & Bossonem à Pontifice Lugdunensium Regiis insignibus ornatum, ac Regem non prouinciæ modo sed & Burgundiæ declaratum, eiusque filium Ludouicum, Prouinciæ finibus continere se cogunt. Deinde redeuntes maioribus viribus Nordmannos cum armis arcerè non possent, ingentem vim auri illis dederunt, duodecim annorum inducias spondentibus. Nec res diu lætæ fuere. Carolomannus in equo ludibundus dum refugientem domum puellam insequitur, impetu equi intra humile ostium illatus, corporis compagem soluit: Ludouicus, aprum venabulo premens, intorto aliunde telo transfigitur.

De sacris bellis CAROLI CRASSI, tutoris Caroli Simplicis, quæ gessit contra Sarracenos & Nordmannos.

CAP. XXIII.

CAROLVS Crassus, Ludouici Germanici filius, in Italia contra Sarracenos & Sclauos virtute religioneque præstitit. Italia defensa eum Augustum salutatum, Ioannes Pontifex, non inuitus, tandem coronauit (quod nescio an vlli alteri Pontifici contigerit) intra quatuor annos trium Imperatorum coronatione nobilis.

Pacata verò Italia ob Carolomanni obitum,

Secundus tutor XIV. Ducis Brabantiæ: Æmilius post alios.

tum in Franciam profectus, aduersus alios religionis hostes, sed non eadem felicitate res gessit. Qua de re superiorum sæculorum scripta nonnulla excutere est operæpretium.

Anno 1000. LXXXV. ait Sigebertus, Carolomanno Francorum Rege mortuo, Nordmanni Franciam repetunt, dicentes se cum Rege Francorum tantum, non cum Francis pacem iniisse. Itaque Franci necessitate compulsi, Carolum Imperatorem in auxilium aduocantes, Franciam ei subiiciunt. Qui contra Nordmannos apud Louanium castra metatos semel iterumque exercitum misit, sed nihil dignum fecit. Regino Abbas, persecutionis consors, paullo plenius hac de re scribit: Ad eorum malitiam compescendam Imperator semel & iterum exercitum misit, sed nihil dignum aduersus tantam violentorum rapacitatem actum est. Addit Ioannes Becanus in Historia Traiectensi, peccatis Christianorum præualentibus minimè eum præualere potuisse. Et ne vernaculos seu domesticos tantum citemus historicos, quid ab Helmolde Lubecensi presbytero scriptum sit, subiiciamus. Constat, inquit, isto tempore Nordmannos per Ligerim Turones succendisse, per Sequanam Parrhisios obsedisse, Carolum Regem timore compulsam terram eis dedisse ad habitandum, quæ à Nordmannis Nordmanniæ nomen accepit. Deinde Lotharingia vastata & subacta est Frisia. Noster autem

Cap. 29.

Helmol. c. 7.

autem Ludouicus Rex Germaniæ Nordmannos fœderibus sine præliis hoc modo retinuit, vt, cum Franciam totam vastauerint, regnis eius vel minimè nocuerint. Post cuius mortem effera barbaries laxis regnabat habenis. Nam Boëmi, Surabi, Suli, & ceteri Sclaui quos ipse tributis subiecerat, tunc seruitutis iugum excusserunt. Tunc etiam Saxonia vastata est à Nordmannis siue Danis, Bruno Dux occisus cum duodecim Comitibus, Theodoricus & Macquardus Episcopi obruncati. Tunc Frisia depopulata est, Traiectum ciuitas excisa. Tunc piratæ Coloniæ & Treuirim incenderunt, Aquisgrani palatium stabulum equis suis fecerunt, Moguntia propter metum Barbarorum instaurari cœpit. Carolus adolescens filius Ludouici, ipso tempore Roma rediēs cum grandi exercitu Nordmannos iuxta Mosam fluuium apprehendit: quos obsidione coarctans quinto decimo demum die ad deditiōem compulit. Captos ergo tyrannos Danorum non ea, qua decuit, hostes Dei seueritate ultus est: sed ad diuturnam deiectionem & grauem Ecclesiæ ruinam parcens impiis, accepto ab eis iureiurando, & fœderis conditione amplissimè donatos abs se abire permisit. At illi Regis adolescentis inertiam ridentes, vbi noxia libertate potiti sunt, rursus in vnum conglobati tantas strages dederunt, vt crudelitatis modum excefferint. Quid multa? Vrbes

bes cum ciuibus, Episcopi cum toto grege simul obruti, Ecclesiæ illustres cum fidelium caterua simul incensæ sunt. Quam ob rem Carolus accusatus in Curia, & ob stultitiam de regno depositus, Arnulphum Germani sui filium accepit successorem.

Lib. 6. ca. 9. Et mirum dictu, ait Otto Episcopus Frisingensis, Imperatorem, qui post Carolum magnum inter omnes Reges Francorū maximæ fuit potestatis, in breui ad tantam tenuitatem venisse, vt panis quoque egens, ab Arnulpho iam Rege factu stipendia miserabiliter exigeret, ac ab ipso paucos fiscos in Alemania gratanter susciperet. Dicere hic poterat cum Iob: Eleuasti me; & quasi superuentum ponens elisisti me valide. Et cum *Iob. 30.* Psalmista, Eleuans allisisti me. *Psal. 101.*

De sacro contra Nordmannos bello quod gessit
ODO Rex, tutor Caroli Simplicis.

CAP. XXIV.

ANNO 1000. xc. Carolo Craffo successit Arnulphus. Is initio regni sui implicitus bello contra Sclauos, Morauos, priusquam hos repressisset, nec Italiam adire nec Franciam potuit. Quare Odone deprecante consensit, vt is in Francia regnum administraret nomine regio, vsque ad annos pubertatis Caroli Simplicis: quæ res causam præbuit iis conpirationibus, quibus postea prætextu iuris hæreditarij Carolus Simplex à Rupert